

[Finansministeren.]

skal vi sige så flot, men det glæder mig, at den indstilling har rådet i udvalget, som har vist sig her.

Sådan set var der ikke grund til at gøre flere bemærkninger, men det forekommer mig, som om kildeskatten — ja, jeg skal måske ikke sige det for hårdt — er ved at gå det ærede medlem hr. Foged en lille smule på nerverne. Nu skulle der lægges op til en almindelig diskussion om dette også i denne forbindelse, og det, det ærede medlem især havde for øje, var administrationsudgifterne ved sømandsskatten.

Jeg har to ting at sige dertil. Den ene ting er, at man kan vist ikke uden videre slutte, at når statens merudgifter er 500.000 kr., så er kommunernes det samme, for det gælder netop for denne skat, at administrationen af den i høj grad er centraliseret. Dernæst, når der er forholdsvis store administrationsudgifter ved denne beskatning, så hænger det jo netop sammen med, at vi har den ved siden af det andet skattesystem. Derfor kan man ikke drage den slutning, at hvis man gør kildeskatten generel, så skal man bare gange administrationsomkostningerne med et eller andet tal i forhold til, hvor mange der henhører under sømandsbeskatningen.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller kan jeg sige, at vi skal gå betænkningen igennem og se på, om der kan være ting dér, der kan give anledning til yderligere at stille forslag om ændringer i sømandsskatteloven.

Foged: Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at kildeskatten aldeles ikke går mig på nerverne, men her var der et tilfælde, hvor vi behandlede et skatteproblem så nær ved kildeskatt, som man vel ønsker fra regeringens side. Når der så er vanskeligheder, så viser det sig, at den socialdemokratiske ordfører udmærket kan undlade at omtale kildeskatten. I alle andre mulige tilfælde er det ellers fra den side, den bliver bragt på bane.

Endvidere vil jeg gerne sige med hensyn til kommunernes administration, at det er rigtigt, at sømandsskatten bliver administreret fra et kildeskattkontor, men der skal dog breve ud til samtlige de kommuner, hvorfra sømændene stammer. Vi har 1.400

stykker af disse kommuner. Det er næsten nogenlunde sikkert, at administrationen i kommunerne — med de breve, der på den måde skal veksles frem og tilbage mellem centralkontoret og kommunerne — kan blive af en størrelsesorden, der så nogenlunde svarer til det, der findes inden for statens administration.

Peter Nielsen: Ja, jeg skal heller ikke være med til at fremkalde nogen form for nervøs ophidselse; men når det ærede medlem hr. Foged nu tager denne ændring af sømandsskatteloven som udtryk for, at der er utilfredshed med sømandsskatteloven, er dette jo ikke rigtigt. Det ærede medlem hr. Foged glemmer at fortælle, at der ikke fra de søfarendes organisationer blev udtalt utilfredshed med sømandsskatten. Det er ganske klart, at man møder op og ønsker visse ændringer, visse skattelettelser — det ønsker jo alle.

Hvad angår de øvrige spørgsmål, der har været rejst her, vil jeg gøre opmærksom på, at hvis man ser på den bunke problemer, vi har med vor nuværende udskrivningslov og ligningslov, vil man konstatere, at dette her kun er småting. Som den højtærede finansminister så rigtigt har understreget det, er grunden til, at der gives visse vanskeligheder i dag, den, at vi har to forskellige skattesystemer her i landet; og når man skal overgå fra det ene system til det andet — f. eks. når en sømand går i land — så kan der opstå visse vanskeligheder.

Men når vi nu snart om kort tid har kildeskatt alle sammen, så bortfalder disse vanskeligheder fuldstændig af sig selv.

Poul Møller: Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Peter Nielsen om, hvad han forstår ved „kort tid“. Den første forudsætning for, at vi kan få kildeskatt alle sammen her i landet, er, at regeringen kommer med et lovforslag om det, og den højtærede finansminister har udtalt, at det kommer ikke i år fra regeringens side. Så skal vi have et valg, og så kan det vist vare længe, før vi får et kildeskattforslag.

Peter Nielsen: Må jeg kun sige med hensyn til udtrykket „kort tid“, at jeg kan svare med Einstein, at alt er relativt.

Hermed sluttede forhandlingen.